

Sygn. akt II CSK 331/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa małoletniej J. Z.
przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej
w K.

o ustalenie i zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 marca 2016 r.,
skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 20 listopada 2014 r.,

**uchyła zaskarżony wyrok w części oddalającej apelację
powódki w zakresie częściowego oddalenia powództwa
o zasądzenie:**

**- kwoty 300.000 (trzysta tysięcy) zł tytułem zadośćuczynienia
i zmienia w tym zakresie wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia
30 stycznia 2014 r. (sygn. akt I C .../10) w ten sposób, że zasądza
od strony pozwanej na rzecz powódki dodatkowo kwotę 300.000**

(trzysta tysięcy) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty;

- odsetek ustawowych od kwoty 159.005 (sto pięćdziesiąt dziewięć tysięcy i pięć) zł od dnia 23 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty i zmienia w tym zakresie wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 30 stycznia 2014 r. (sygn. akt I C .../10) w ten sposób, że zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki odsetki ustawowe od kwoty 159.005 (sto pięćdziesiąt dziewięć tysięcy i pięć) od dnia 23 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty;

- kwoty 33.840 (trzydzieści trzy tysiące osiemset czterdzieści) zł tytułem kosztów przeznaczonych na zakup urządzenia "NF-Walker" i w tym zakresie oraz w części orzekającej o kosztach postępowania w obu instancjach przekazuje sprawę Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 30 stycznia 2014 r. zasądził od pozwanego Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w K. na rzecz małoletniej powódki J. Z.:

- kwotę 500.000, 00 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 100.000,00 zł od dnia 15 lipca 2010 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 400.000,00 zł od dnia 23 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- kwotę 59.080,00 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 57.470,00 zł od dnia 31 stycznia 2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 1.610,00 zł od dnia 23 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty,
- kwotę 20.338,00 zł płatną corocznie do dnia 15-go każdego roku
- kwotę po 2.500,00 zł miesięcznie tytułem renty.

W wyroku tym Sąd Okręgowy ponadto ustalił odpowiedzialność pozwanego za skutki - wadliwie przeprowadzonego przez lekarzy pozwanego szpitala porodu powódki w dniu 19 marca 2004 r. - jakie mogą powstać w przyszłości. W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

Sąd Okręgowy ustalił, że stan zdrowia powódki - mózgowie porażenie dziecięce jest wynikiem niedotlenienia okołoporodowego, spowodowanego nieprawidłowo przeprowadzoną akcją porodową w pozwanym Szpitalu. Powódka doznała mózgowego porażenia, jest dzieckiem przewlekle chorym, niezdolnym do samodzielnej egzystencji w stopniu skrajnym, a stopień niedowładów kończyn jest na tyle znaczny, że nie może samodzielnie poruszać się, zmieniać pozycji, w tym zająć pozycji pionowej i wymaga stałej opieki oraz systematycznej rehabilitacji.

Sąd Apelacyjny po rozpoznaniu sprawy na skutek apelacji wniesionych przez obie strony, wyrokiem z dnia 20 listopada 2014 r., zmienił wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że dodatkowo zasądził na rzecz powódki rentę w kwocie po 1.340,00 zł miesięcznie oraz kwotę 159.005 zł z tytułu kosztów opieki w latach 2005 - 2013, oddalił apelację powódki w pozostałym zakresie, tj. odnośnie

do żądania dalszego zadośćuczynienia w kwocie 300 000 zł z odsetkami, odsetek od zasądzonej kwoty 159.005 zł oraz kwoty 33 840 zł, stanowiącej koszt zakupu urządzenia „NF - Walker”, przeznaczonego do nauki chodzenia. Wyrokiem tym apelacja strony pozwanej została oddalona w całości.

Od powyższego wyroku powódka wniosła skargę kasacyjną w części oddalającej jej apelację:

- w zakresie oddalenia zadośćuczynienia ponad 5000 000 zł, tj. co do dalszej kwoty 300 000 zł,
- odsetek od zasądzonej kwoty 159.005 zł,
- w zakresie nieuwzględnienia żądania zasądzenia kwoty 33 840 zł, stanowiącej koszt zakupu urządzenia „NF - Walker” oraz rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w obu instancjach.

Skarga kasacyjna oparta została na podstawach naruszenie art. 378 § 1 i art. 382 w zw. z art. 233 § 1 i 328 § 2 k.p.c. oraz art. 444 § 1 i 445 § 1 k.c., a także art. 481 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzutom podniesionym w skardze kasacyjnej nie można odmówić słuszności.

Pełnomocnik skarżącej, kwestionując wyrok Sądu Apelacyjnego w części, w której nie zostało uwzględnione żądanie zasądzenia kwoty pieniężnej, określonej w skardze kasacyjnej w wysokości 33 840 zł, stanowiącej koszt zakupu urządzenia „NF - Walker”, trafnie - z powołaniem się na naruszenie art. 378 i 382 oraz 328 § 2 k.p.c., a także art. 444 § 1 k.c. - wskazał, że przyjęta w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku teza, że „w chwili obecnej powódka nie jest w stanie korzystać z tego urządzenia” przyjęta została bez odniesienia się do zawartego w apelacji zarzutu pominięcia dokumentu nazwanego „Opinia” - podpisanego przez specjalistkę z zakresu rehabilitacji ruchowej M. K. (k.304) oraz dokumentu podpisanego przez fizjoterapeutę A. K. (k.310). Biegły z zakresu neurologii i rehabilitacji medycznej J. T., składając ustną opinię odniósł się jedynie do zgłoszonego w piśmie procesowym pełnomocnika powódki zapotrzebowania na zakup urządzenia „NF - Walker” i

zgłosił jedynie wątpliwość co do zasadności zakupu tego urządzenia, wskazując na istniejące procedury pozyskania takiego sprzętu. Nie wypowiedział się natomiast co do pominiętych przez Sąd Apelacyjny dokumentów (k.304 i 310), z których wynika, że do sprzętu rehabilitacyjnego potrzebnego dla powódki zaliczona została orteza „Walker” (k.304) oraz, że powódka „pozytywnie przeszła próbę chodzenia w urządzeniu „NF–Walker” i została zakwalifikowana jako pacjentka, dla której wskazane byłoby korzystanie z urządzenia „NF–Walker” na co dzień”. W związku z tym zarzut naruszenia art. 378 i 382, a także art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. należało uznać za zasadny. Usprawiedliwiało to uchylenie zaskarżonego wyroku w omówionej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w obu instancjach oraz w postępowaniu kasacyjnym (art.398¹⁵ oraz art. 108 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).

Za uzasadniony uznać należało zarzut naruszenia art.481 k.c. przez jego niezastosowanie i wskutek tego niezasądzenie odsetek od kwoty 159 005 zł. Pełnomocnik powódki w żądaniu obejmującym tę kwotę, *nota bene* zasądzoną przez Sąd Apelacyjny, wnosił o odsetki za opóźnienie. Żądanie w tym zakresie zgłoszone zostało w piśmie procesowym z dnia 28 marca 2013 r. (k.475), na które strona pozwana odpowiedziała w piśmie z dnia 23 kwietnia 2013 r. (k. 510). Istniały więc podstawy do zasądzenia od kwoty 159 005 zł odsetek za opóźnienie, liczonego od tej daty. Z tego względu w tym zakresie Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok oraz zmienił wyrok Sądu Okręgowego przez zasądzenie na podstawie art. 481 § 1 k.c. odsetek ustawowych od kwoty 159 005 zł. – od dnia 23 kwietnia 2013 r. do dnia zapłaty (art.398¹⁶ k.p.c.).

Istniały także podstawy do uchylenia zaskarżonego wyroku w części oddalającej apelację powódki w zakresie oddalenia powództwa o zasądzenie kwoty 300 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz zmiany wyroku Sądu Okręgowego przez dodatkowe zasądzenie tej kwoty z ustawowymi odsetkami od 23 kwietnia 2013 r. (art.398¹⁶ k.p.c.). Pełnomocnik skarżącej wykazał, że zasądzona z tytułu zadośćuczynienia kwota 500 000 zł nie jest „sumą odpowiednią” w rozumieniu art. 445 k.c., lecz jest nią żądana kwota 800 000 zł. Niewymagający opisanie w tym miejscu, bowiem został w szczególności wskazany w zebranych w sprawie materiale

a także w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, rozmiar krzywdy doznanej przez małoletnią powódkę, uzasadniał uwzględnienie w całości powództwa o zadośćuczynienie. W praktyce sądowej nie często zdarzają się sprawy, w których stopień rozstroju zdrowia, nieodwracalny charakter kalectwa i związane z tym cierpienia poszkodowanej, byłyby tak wielkie i wręcz dramatycznie krzywdzące poszkodowaną.

Z tych względów orzeczono, jak w sentencji.

eb